

[Ulrich.]

tolker Lovene, som det passer ham, og faar Rigsdagens Sanktion dertil. Der er derfor heller ikke særlig megen Slagkraft i at opholde sig ved denne Side af Sagen. Ministeren har utvivlsomt en Ret til at oprette Bilruter, hvor det passer ham, naar han lader dem blive postførende. Det fremgaar af Loven; hvis Ministeren vil lade en Bilrute, som han overtager eller selv etablerer, være postførende, er der altsaa ingen, der kan lægge ham Hindringer i Vejen derfor. Men at der i Loven skulde findes nogen som helst Begrundelse for at kunne overtage Bilruter mod Flertallet af de kommunale Medlemmers Ønske, tror jeg ikke, det skal kunne lykkes Ministeren at føre Bevis for.

Da jeg mener, at det er et overordentlig svagt Lovgrundlag, Ministeren staar paa, vil jeg finde det naturligt, at hele denne Lov optages til Revision, og at man en Gang forsøger paa at skrive Lovparagraffer paa en saadan Maade, at de ikke lader sig fortolke i modsat Retning. Jeg indrømmer, at det har i Prakssis vist sig at være overordentlig vanskeligt; men det maa jo dog kunne gøres.

Jeg kan ikke fritage mig selv for at have Ret til at sige, at det, at Ministeren er en anden Person end den Mand, der var Minister, da denne Lov blev givet, har bevirket, at disse Forhold er kommet frem; thi den Minister, der forelagde Forslaget til denne Lov og fik den vedtaget, bandt sig under Behandlingen af Lovforslaget til at forstaa Loven paa en saadan Maade, at naar en kvalificeret Majoritet af et Amdsraad havde afgjort en Sag, vilde Ministeren bøje sig herfor. Men det gør den nuværende Minister altsaa ikke, og det er paa dette Omraade, Uoverensstemmelsen ligger.

Nu kunde det være fristende at komme ind paa en Kritik af alle de forskellige Handlinger, som den højtærede Minister paa dette Omraade allerede har foretaget; thi det er jo i alle Tilfælde nogle rædselsfulde Billeder, der er blevet oprullet fra forskellige Kanter af Landet. Men det skal jeg afholde mig fra — det vilde føre for langt —, idet jeg gaar ud fra, at naar vi faar Loven til Revision, og der bliver nedsat et Udvalg, vil vi kunne faa hele Materialet frem, og før faar man jo ikke nogen virkelig Oplysning om hele dette Spørgsmaal. Der vil man kunne faa Oplysninger om alt, hvad Statsbanerne paa dette Omraade har foretaget, og hvilke Udgifter dette har ført med sig, og derigennem skabe sig et levende Billede af, om disse Foranstaltninger har været til Statens Gavn og til

det private Initiativs Skade eller omvendt. Det er mig bekendt, at mange af de Ruter, der er overtaget, er blevet betalt med en særdeles god Betaling, og at man andre Steder har faaet en yderst slet Betaling. Men dømme om det hele Forhold kan man jo ikke, før alle disse Oplysninger ligger paa Bordet.

Den højtærede Minister sagde, at der var Overenskomst om Overtagelse af ca. en halv Snes Bilruter, dels paa Sjælland, dels paa Fyn og dels i Jylland. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der er Planer fremme om en betydelig større Overtagelse af Bilruter. Det forekommer mig nemlig, at naar nu Ministeren giver Tilsagn om en Revision af Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel, vilde det jo ikke have saa forskrækkelig stor Værdi, at en saadan Revision skulde finde Sted — antagelig ikke før næste Rigsdagssamling, i denne lader det sig vel ikke gøre —, dersom Ministeren, inden der blev forelagt Forslag til Revision, foretog alle de forskellige Foranstaltninger, som han maaske i sine Tanker har planlagt paa dette Omraade. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, i hvilken Udstrækning udøver det, der allerede er nævnt, han paa tænker i den nærmeste Fremtid — dermed mener jeg inden Efteraaret — at indlede Forhandlinger om yderligere Overtagelse af Bilruter.

Den højtærede Minister sagde, at Overtagelsen af visse Bilruter var en trafikal Nødvendighed, og det giver jeg i og for sig den højtærede Minister Ret i; der kan være enkelte gennemgaaende Ruter, som det er nødvendigt, vi faar med. Og yderligere sagde den højtærede Minister, at alle de mindre Ruter havde ingen Interesse. Nu kan det jo ikke være den højtærede Minister ubekendt, at der er adskillige af de private Baner, som Statsbanerne er stærkt interesserede i, der har etableret saadanne Smaaruter som Føderuter til Banerne, og jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Ministers Interesse strækker sig til disse Baner. Det var jo nogen Trøst, man fik i den højtærede Ministers Oplysning om, at der er 771 Bilruter her i Landet, og at af disse havde man kun Interesse i ca. 80 Stykker.

Jeg tror, det vilde være overmaade heldigt, om et Udvalg af kompetente Mænd med tilstrækkelig Indsigt paa hele dette for Befolkningen saa vigtige Omraade ifølge en Ændring af Loven kunde komme til at arbejde med hele Spørgsmaalet, og man derigennem kunde faa den hele Sag ordnet paa den for Befolkningen bedst mulige Maade.